

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

navrhovatelů: a) **Auto*Mat, z. s.**, IČO: 226 70 319
sídlem Vodičkova 704/36, 110 00 Praha 1

b) **T. H.**

oba zastoupeni advokátem Mgr. Štěpánem Holubem,
sídlem Vodičkova 681/18, Praha 1

c) **Š. H.**
bytem Z. P. b. 10/315, P. 8

proti
odpůrci: **Úřad městské části Praha 8**
sídlem Zenklova 1/35, 180 00 Praha 8

za účasti: **M.O.Z. Consult s. r. o.**,
sídlem Radimova 2342/36, 169 00 Praha 6

v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 15. 9. 2016, č. j. MCP8 119579/2016 – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – Projekt první etapy zón placeného stání na části území MČ Praha 8 – Projekt dopravního značení (oblast 8.1. Karlín) a o návrhu na zrušení opatření obecné

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

povahy ze dne 14. 3. 2017, č. j. MCP8 031020/2017 – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – oblast 8.1. Karlín

takto:

- I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy ze dne 15. 9. 2016, č. j. MCP8 119579/2016 – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – Projekt první etapy zón placeného stání na části území MČ Praha 8 – Projekt dopravního značení (oblast 8.1. Karlín) se odmítá.
- II. Opatření obecné povahy ze dne 14. 3. 2017, č. j. MCP8 031020/2017 – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – oblast 8.1. Karlín se zrušuje devadesátým dnem od nabytí právní moci tohoto rozsudku.
- III. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovatelům a) a b) náhradu nákladů řízení ve výši 45.720 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Štěpána Holuba.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelé se včasné podaným návrhem domáhali u Městského soudu v Praze zrušení opatření obecné povahy ze dne 15. 9. 2016, č. j. MCP8 119579/2016 – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – Projekt první etapy zón placeného stání na části území MČ Praha 8 – Projekt dopravního značení (oblast 8.1. Karlín) [dále jen „OOP 2016“] a zrušení opatření obecné povahy ze dne 14. 3. 2017, č. j. MCP8 031020/2017 – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – oblast 8.1. Karlín [dále jen „OOP 2017“].
2. V podání ze dne 27. 6. 2017 doplnili, že se domáhají zrušení OOP 2016 a OOP 2017 nezávisle na sobě.

Napadená OOP

3. Odpůrce dne 15. 9. 2016 vydal OOP 2016, spočívající v umístění dopravního značení na místních komunikacích na části MČ Praha 8 (oblast 8.1 Karlín) dle přiložené dokumentace, která je nedílnou součástí tohoto stanovení, za níže uvedených podmínek pro jejich realizaci:
 - a) Osazení dopravního značení a zařízení bude provedeno v souladu s vyjádřením Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru služby dopravní policie ze dne 11. 8. 2016, vydaným pod č. j.: KRPA-162434-4/Čj-2016-0000DŽ, platnými TP, ČSN EN 12899-1 (v platném znění) a vyhláškou č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích.
 - b) dopravní značky musí být v reflexním provedení v základní velikosti. Veškeré dopravní značení bude osazeno na odpovídajících nosičích. Umístěním dopravního značení nesmí být narušeno vnímání dopravní situace.
 - c) instalace a umístění dopravního značení bude provedeno tak, aby nebránilo provádění údržby uvedené komunikace.
 - d) Úřad Městské části Praha 8, odbor dopravy, si vyhrazuje právo toto stanovení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

úpravy provozu na pozemních komunikacích změnit, upravit, doplnit, popřípadě zrušit, bude-li si to vyžadovat veřejný zájem nebo v případě, že dopravní značení bude umístěno v rozporu se stanovenými podmínkami.

- e) instalace dopravního značení a zařízení bude provedena v termínu nejpozději do zprovoznění první etapy zón placeného stání na území MČ Praha 8.

Stanovení dopravního značení nenahrazuje povolení, stanovisko, posouzení, případně jiné opatření dotčeného správního úřadu vyžadované zvláštními předpisy.

4. Odpůrce dne 14. 3. 2017 vydal OOP 2017, spočívající v umístění dopravního značení na místních komunikacích II. a III. třídy v oblasti 8.1 – Karlín (ZPS – Projekt dopravního značení – oblast 8.1) dle přiložené dokumentace, která je nedílnou součástí tohoto stanovení, za níže uvedených podmínek pro jejich realizaci:
 - a) osazení a vyznačení dopravního značení bude provedeno v souladu s vyjádřením Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru služby dopravní policie ze dne 6. 1. 2017, vydaným pod č. j.: KRPA-162434-8/Čj-2017- 0000DŽ, platnými TP, ČSN EN 12899-1 (v platném znění) a vyhláškou č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích.
 - b) dopravní značky musí být v reflexním provedení v základní velikosti. Veškeré dopravní značení bude osazeno na odpovídajících nosičích. Umístěním dopravního značení nesmí být narušeno vnímání dopravní situace.
 - c) instalace a umístění dopravního značení bude provedeno tak, aby nebránilo provádění údržby uvedené komunikace.
 - d) Úřad Městské části Praha 8, odbor dopravy, si vyhrazuje právo toto stanovení úpravy provozu na pozemních komunikacích změnit, upravit, doplnit, popřípadě zrušit, bude-li si to vyžadovat veřejný zájem nebo v případě, že dopravní značení bude umístěno v rozporu se stanovenými podmínkami.
 - e) instalace dopravního značení a zařízení bude provedena v termínu do 30 dnů od doručení opatření obecné povahy.

Stanovení dopravního značení nenahrazuje povolení, stanovisko, posouzení, případně jiné opatření dotčeného správního úřadu vyžadované zvláštními předpisy.

Stručný obsah návrhu na zrušení napadených OOP

5. Navrhovatelé v návrhu na zrušení OOP 2016 a OOP 2017 (dále také jen „napadená OOP“) uvedli následující návrhové body.
6. V prvním návrhovém bodě namítli, že OOP 2016 je nezákonné, neboť nebylo vydáno zákonem stanoveným postupem, jelikož návrh OOP 2016 neodpovídá přijatému OOP 2016. Tím, že odpůrce přijal OOP 2016 v odlišné podobě, než bylo navrženo, zkrátil práva navrhovatelů na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Tímto postupem bylo dotčené veřejnosti znemožněno vyjádřit se k přijatému OOP 2016, čímž bylo porušeno jejich právo na svobodu projevu a na informace.
7. Ve druhém návrhovém bodě namítli, nezákonný postup přijímání OOP 2017, když výkres návrhu OOP 2017 vychází z toho, že mění stav upravený OOP 2012, nicméně samotný text návrhu OOP 2017 a přijatého OOP 2017 stanoví, že OOP 2017 nahrazuje OOP 2016, OOP 2017 tedy nebylo možné jednoznačně připomínkovat, zejména pokud připomínkující požadovali zachování současného stavu. Tuto skutečnost navrhovatel a)

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

upozornil v připomínkách, přičemž ve vypořádání odpůrce uvedl, že existují „*různé výklady správnosti*“ starších OOP, avšak neuvedl, ze kterého opatření, zda z OOP 2016 či OOP 2012, je třeba vycházet. Odpůrce jasně nevymezil, z jakého právního stavu, zda ze stavu upraveného OOP 2012 nebo OOP 2016, měla dotčená veřejnost při podávání připomínek a námitek vycházet.

8. Ve třetím návrhovém bodě namítli, že OOP 2017 je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož neobsahuje ani základní náležitosti odůvodnění ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, sp. zn. 1 Ao 3/2008. OOP 2017 není dostatečně odůvodněno. Není z něj zřejmé, jaké byly úvahy odpůrce, ani proč je zvolená úprava vhodná. Ač přes upozornění navrhovatelů, odpůrce ani ve vypořádání připomínek a v rozhodnutí o námitkách nezdůvodnil nutnost či vhodnost zvolené úpravy.
9. Konkrétně zde navrhovatelé ohledně nutnosti přijetí úpravy OOP 2017 namítli, že jako cíl úpravy uvádí návrh OOP 2017 „*oddělení řešení dopravy v klidu a cyklistické dopravy v oblasti Praha 8 – Karlín a s tím související úpravy vodorovného dopravního značení*“. Odpůrce nikde nedefinuje, co rozumí pod pojmem řešení dopravy v klidu a cyklistické dopravy.
10. Návrh OOP 2017 obsahuje dva důvody, proč je OOP 2017 přijímáno, kterými jsou realizace první etapy zón placeného stání a připravované změny v oblasti souvisejících technických předpisů v oblasti cyklistické dopravy, oboje bez dalšího vysvětlení.
11. Dále v tomto bodu navrhovatelé uvedli, že vedle důvodu realizace zón placeného stání, je jediným důvodem odkaz na nedefinovaný a době přijetí neexistující technický předpis. Navrhovatelé vyzvali odpůrce, aby definoval předpis, na jehož základě je nutné či vhodné požadované změny v cyklo dopravě provést, k čemuž odpůrce uvedl, že postupoval podle platných právních předpisů, a že se jedná o formulační nepřesnost. Odpůrce tak popřel jediný důvod úpravy cyklistické dopravy, který v návrhu OOP 2017 původně uvedl, tedy očekávání nového technického předpisu v oblasti cyklistiky. Tedy zcela absentuje jakékoliv zdůvodnění omezení cyklistické dopravy na území Karlína.
12. Dále zde navrhovatelé uvedli, že jediný technický předpis, o který se mohlo jednat, jsou technické podmínky 179 (TP 179) Ministerstva dopravy: Navrhování komunikací pro cyklisty. Tyto podmínky byly v době vydání OOP 2017 v procesu aktualizace, v novém znění vstoupily v účinnost 1. 6. 2017, tedy ca 2,5 měsíce od vydání OOP 2017. Tyto technické podmínky uvolňují pravidla pro cyklisty a na jejich základě by měly být cykloobousměrky spíše budovány než rušeny.
13. Dále navrhovatelé spatřují OOP 2017 za nepřezkoumatelné z důvodu, jakým způsobem se odpůrce vypořádal s jejich připomínkami, příp. jak rozhodl o jejich námitkách. Způsob je nelogický, nereagující na text připomínky nebo obsahující pouze obecný odkaz na zákonné ustanovení bez dalšího. Navrhovatelé výslovně uvedli níže uvedené připomínky.
14. Připomínka 1.1.3 navrhovatele a), ve které navrhovatel a) upozornil na skutečnost, že veřejnost má při připomínkách vycházet z dopravního značení, které se v terénu již nevyskytuje, takže není jasné, jakým způsobem má být návrh OOP 2017 připomínkovan. Ve vypořádání se s touto připomínkou odpůrce neuvedl, co myslí pod pojmem původní stav, zda stav z roku 2012 nebo z roku 2016. Odpůrce nespecifikuje, v čem je původní stav, až již podle OOP 2012 nebo OOP 2016, v rozporu s právními předpisy.

15. Připomínka č. 2) navrhovatele b), ve které se navrhovatel b) zabýval zrušením tzv. „cykloobousměrek“ a zdůvodněním tohoto kroku. Navrhovatel b) uvedl, že v jednosměrných ulicích v Karlíně se dá očekávat velmi malá intenzita automobilové dopravy, proto je záhodnější, aby tyto ulice byly cykloobousměrné, neboť hrozí minimální šance, že se cyklista bude muset s autem vyhýbat. Pro osoby pracující nebo žijící v dotčené lokalitě, které používají k dopravě kolo, to znamená objížděku celého bloku, aby se dostali ke svému cíli. Odpůrce se s uvedenou argumentací nikterak nevypořádal, pouze odkázal na nutnost stabilizace místní dopravy a odkázal na stanoviska Policie ČR z roku 2016, tedy na stanoviska k jiným OOP než je stanovisko k návrhu OOP 2017. Tato starší stanoviska nebyla k vypořádání přiložena ani nebyl jejich podstatný obsah shrnut. Odpůrce k této připomínce pouze uvedl, že *„dotčený orgán jasně deklaruje své požadavky a připomínky a žádá doložit návrh o další dopravně inženýrská data“*. Odpůrce nikterak nespecifikuje, jaké jsou požadavky dotčeného orgánu podle těchto stanovisek. Co se týče dalších dopravně inženýrských dat, ta si odpůrce při přijímání OOP 2017 neopatřil. Odpůrci považují za nelogické „stabilizovat“ místní úpravu odstraněním značek, které doposud umožňovaly bezproblémový průjezd cyklistů, naopak logické by bylo tento průjezd ponechat do doby, kdy by bylo zjištěno, že současný stav je závadný. Jelikož odpůrce neuvedl, jaká rizika představovalo původní dopravní značení, v čem je v rozporu s právními předpisy, proč je nutné ho nahradit a nepřiložil předmětná stanoviska Policie ČR, na která ve vypořádání odkazoval, je vypořádání dotčené námitky nepřezkoumatelné.
16. Připomínka č. 6) navrhovatele b), ve které uvedl, že část ulice u Lyčkova náměstí se nachází v úpravě obytné zóny, kde je povolen provoz dětem na kolech v obou směrech. Je tedy absurdní, aby nebyl povolen i provoz kol, která jsou osazena dospělými. Odpůrce ve vypořádání se s předmětnou připomínkou pouze uvedl citaci § 39 a § 58 odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, což však nelze považovat za dostačující, neboť není vysvětleno, proč tato ustanovení dopadají na danou situaci a jak mají být v konkrétní situaci použita.
17. Námitka č. 3 navrhovatele c), týkající se parkování na chodníku v ulici Za Poříčskou bránou. V námitce bylo uvedeno, že dle OOP 2017 se v uvedené ulici parkuje v zóně 106 na severní straně chodníku. Chodníky jsou zřizovány k chození lidí a nikoli jako parkoviště, stávající úprava komplikuje provoz motorových vozidel i průchod chodců. Řidiči mají tendenci parkovat více na chodníku, neboť ulicí projíždějí nákladní auta zásobující prodejnu potravin na Florenci. Na chodníku se obtížně vyhýbá. Hrozí a stává se, že při průjezdu zásobovacího vozu jsou ulomena a poškozena zpětná zrcátka parkujících automobilů. Ulice je slepá, tudíž musí být obousměrná. Navrhovatel 3 navrhl odstranit parkování na severní straně chodníku, případně zavést podélné parkování na obou stranách. K námitce odpůrce uvedl pouze, že by došlo k úbytku počtu parkovacích míst a že částečné stání na chodníku funguje bez problému. Odpůrce však neprovedl šetření, zda parkování je skutečně bezproblémové. Odpůrce neodůvodnil, proč je nutné zachovat částečné parkování na severní straně chodníku. Navrhovatelé dále k úbytku parkovacích míst dodali, že dle OOP 2017 má být zřízeno parkoviště v bezprostřední blízkosti Negrelliho viaduktu, který sousedí s ulicí Za Poříčskou bránou, čímž se zvýší počet parkovacích míst.
18. Ve čtvrtém návrhovém bodě namítli rozpor některých částí OOP 2017 s hmotným právem. Konkrétně uvedli, že pod oblouky Negrelliho viaduktu a v jeho bezprostředním okolí bylo zřízeno parkoviště, aniž pro to byly splněny zákonné podmínky. Jelikož

Negrelliho viadukt je registrován jako nemovitá kulturní památka č. 47337/1-1554, měl odpůrce povinnost vyžádat si závazné stanovisko orgánu památkové péče, což se patrně nestalo, resp. není vydání takového stanoviska patrné z odůvodnění OOP 2017. Na námítku navrhovatele c) reagoval odpůrce, tak, že dotčeným orgánem je pouze Policie ČR. Tím, že si odpůrce nevyžádal závazné stanovisko památkového úřadu, tak porušil § 9 odst. 3, § 11 odst. 2 a § 14 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Pokud se odpůrce domníval, že na něj uvedená ustanovení nedopadají, měl uvést, proč tomu tak je. Dále odpůrce pochybil, když si v souvislosti s parkováním pod Negrelliho viaduktem neobstaral v rozporu s § 8 odst. 2 správného řádu vyjádření odboru životního prostředí a správy městské zeleně, jelikož se parkoviště zřizuje na trávníku.

19. V pátem návrhovém bodě navrhovatelé uvedli, že OOP 2016 i OOP 2017 jsou nepřezkoumatelné, a proto nelze posoudit, zda je omezení jejich práv proporcionální či nikoliv. Přesto se však domnívají, že jsou jejich práva neproporcionálně omezena zejména oproti právům řidičů motorových vozidel.
20. V závěru podaného návrhu navrhovatelé shrnuli, že OOP 2017 a OOP 2016 jsou nezákonná pro závažné procení vady při jejich přijímání. Návrh OOP 2016 neodpovídá přijatému OOP 2016, čímž bylo porušeno právo navrhovatelů na spravedlivý proces. OOP 2017 je vnitřně rozporný, jelikož výkres přiložený k návrhu OOP 2017 vychází z OOP 2012, ale v textové části návrhu je napsáno, že OOP 2017 nahrazuje OOP 2016. OOP 2016 a OOP 2017 jsou nepřezkoumatelná, protože neobsahují ani základní náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí. Z odůvodnění by mělo být minimálně seznatelné, jaký je současný stav v dané lokalitě, jaká jsou konkrétní rizika pro bezpečnost a plynulost silničního provozu či jiný veřejný zájem, za jakých konkrétních zákonných důvodů byla k eliminaci těchto rizik zvolena ta či ona opatření (dopravní značení), což OOP 2017 nesplňuje. OOP 2017 je dále nezákonné z důvodu, že v rozporu s § 2 správního řádu nerespektuje právní předpisy upravující obdobnou problematiku, např. strategický plán města Prahy.
21. Konečně navrhovatelé uvedli, že nebrojí proti zavedení tzv. modrých zón, avšak z povahy věci je tato část neoddelitelná od zbytku OOP 2016 a OOP 2017.

Vyjádření odpůrce

22. Odpůrce navrhl návrh na zrušení OOP 2016 i návrh na zrušení OOP 2017 zamítnout s odůvodněním, že při vydání OOP 2016 a OOP 2017 nebyl porušen zákon a jejich obsah je v souladu se zákonem a navrhovatelé nebyli zkráceni na svých právech. Při vydání napadených OOP vzal v úvahu stanovisko Policie ČR ze dne 11. 8. 2016, kde jsou uvedeny následující připomínky: a) Sjednocení dopravního řešení na celém území Prahy 8 („nelze proto souhlasit se zaváděním dalších dopravních režimů odlišných od ostatní zóny placeného stání, např. návrh na masivní zřizování jednopruhových obousměrných komunikací“); b) Nesouhlas Policie ČR se zřizováním jednopruhových obousměrných komunikací; c) Nesouhlas s preferencí jednoho druhu dopravy na úkor bezpečnosti a plynulosti silničního provozu; d) Navržené výhybny v jednosměrkách nesplňují normu ČSN 73 6110; e) Nelze akceptovat snížení šířky jízdního pásu. Při vydávání OOP 2017 obdržel souhlasné stanovisko Policie ČR ze dne 6. 1. 2017 k návrhu místní úpravy provozu na pozemních komunikacích.
23. Dále odpůrce uvedl, že cykloobousměrky jsou vedeny v ulicích, kde to dovolují šířkové a rozhledové poměry z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, což je převážná

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

část oblasti Karlín. Omezení průjezdu cyklistů v obou směrech na jednosměrné komunikaci je stanoveno pouze v určitých ulicích. Tvrzení navrhovatelů o zhoršení jejich dopravní situace neodpovídá skutečnosti. Objízdná trasa cyklistů v místech, kde dopravní značení neumožňuje průjezd cyklistů v protisměru na jednosměrné komunikaci, je řádově v desítkách metrů. Parkování vozidel v rozporu se zákonem řeší Policie ČR a Městská policie hl. m. Prahy. Tvrzení navrhovatele c) ohledně parkování vozidle na chodníku u jeho domu je zavádějící a nepřesné, neboť místní úprava kopírovala dopravní situaci, která byla historicky dána. Tato úprava neomezuje pohyb chodců včetně kočárků a invalidních vozíků. K prostoru „trávníku“ u Negrelliho viaduktu uvedl, že tento není používán jako parkoviště a vzhledem k několikaleté opravě této památky a vytyčením stavebního prostoru není možné ani parkoviště zřídit. Tvrzení navrhovatelů, že změna stavu reflektuje pouze zájem řidičů motorových vozidel na úkor jiných aktérů dopravy, označil za účelové a nepodložené.

24. Odpůrce považuje OOP 2016 a OOP 2017 za přezkoumatelné, když se řádně vypořádal s námitkami a připomínkami. Kroky, které vedly k vydání opatření obecné povahy, byly řádně odůvodněny. Při zřizování parkovacích stání pod oblouky je dotčeným orgánem pouze Policie ČR. Odpůrce odmítl tvrzení navrhovatelů ohledně neproporcionálního omezení jejich práv zejména oproti právům řidičů motorových vozidel a to s ohledem na skutečnost, že zrušení obousměrného provozu v uvedených ulicích bylo vynuceno disponibilním veřejným prostorem, konkrétně § 19 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, stanoviska Policie ČR.
25. Konečně uvedl, že strategický plán města Prahy není pro správní orgán závazným právním dokumentem a povinnost vyžádání stanovisek a vyjádření od odboru životního prostředí a úřadu památkové péče při zřizování parkoviště není právním předpisem stanovena, neboť nejsou dotčenými orgány v dané věci.

Replika navrhovatelů

26. V replice navrhovatelé uvedli, že parkování v této ulici (Za Poříčskou bránou) je problematické již řadu let a pro chodce velmi omezující. Na neuspokojivou situaci je Městská část upozorňována nejméně od roku 2007 pomocí petic a dopisů. Starosta městské části uznal, že kritika parkování na chodníku je oprávněná (viz odpověď starosty na podnět vlastníků a nájemců nemovitostí v ulici Za Poříčskou bránou ze dne 10. 10. 2007. Není tedy pravdivé tvrzení odpůrce, že parkování v této ulici funguje bez problémů.

Další vyjádření odpůrce

27. K otázce problematického parkování v ulici Za Poříčskou bránou odpůrce uvedl, že výkon silničního správního úřadu je přenesenou působností státní správy. Do samostatné působnosti obcí však spadají záležitosti rozvoje obce, tedy i vytváření podmínek pro rozvoj dopravy a spojů. Městská část Prahy 8 se prostřednictvím starosty či místostarosty se nikdy nevyjadřovala k návrhu napadených opatření obecné povahy, přičemž mohla využít svého práva podat námitky a připomínky. Odpůrce nesouhlasí s tvrzením navrhovatelů o problematickém parkování v ulici Za Poříčskou bránou, neboť místní úprava – částečné podélné stání na chodníku na severní straně předmětné ulice je stanoveno minimálně od r. 2009; Při realizaci zón placeného stání byla místní úprava (pokojný stav) zachována, vodorovným DZ bylo naopak jasné vyznačeno stání vozidel; Průchod pěších zajištěn v šíři 2 m, ojediněle 1,5 m (ČSN 73 6110 Projektování místních komunikací) [viz foto z 1. 9. 2017]; místní úprava funguje bez problémů.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

28. Odpůrce odmítá tvrzení navrhovatelů, že prostřednictvím starosty uznal, že kritika parkování na chodníku je oprávněná. Pokud územní samospráva nevydá pokyn odpůrci k organizaci dopravy ve formě úbytku parkovacích míst v ulici Za Poříčskou bránou, nemůže silniční správní úřad samovolně rušit parkovací místa, pokud je jejich dopravní vyznačení v souladu se zákonem a je zajištěn bezpečný průchod chodců.

Řízení před správním orgánem

29. Ze správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti.
30. Od dne 11. 1. 2017 do dne 27. 1. 2017 byla zveřejněna „*Veřejná vyhláška – Oznámení o návrhu opatření obecné povahy pro stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích a výzva k uplatnění připomínek nebo námitek*“. V odůvodnění tohoto dokumentu je uvedeno: „*Tento návrh nahrazuje vydané opatření obecné povahy MCP8 119579ú2016 ze dne 15. 9. 2016.*“
31. *Navrhovatel a) podal dne 6. 2. 2017 připomínky k návrhu OOP 2017. Navrhovatel b) podal dne 6. 2. 2017 připomínky k návrhu OOP 2017. Navrhovatel c) podal dne 8. 2. 2017 připomínky k návrhu OOP 2017.*

Řízení před soudem

32. Podle § 101b odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy, přičemž byl dle § 101d odst. 1 s. ř. s. při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť navrhovatelé s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasili a odpůrce ve stanovené lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s projednáním věci bez jednání, a tedy se má za to, že svůj souhlas udělil.
33. Předně soud konstatuje, že napadené správní akty jsou opatřeními obecné povahy, neboť jimi došlo ke změně povinností pro účastníky provozu na pozemních komunikacích.
34. Městský soud v Praze ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 27. 9. 2017, č. j. 8 A 113/2017 – 51, kterým návrh na zrušení napadeným OOP zamítl. Proti rozsudku Městského soudu v Praze podali navrhovatelé kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 5. 2018 vyhověl a rozsudek Městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
35. NSS označil za nesprávný závěr městského soudu o nedostatku aktivní věcné legitimace navrhovatel a), který je spolkem. V uvedeném rozsudku uvedl, že „*že úvahy městského soudu jsou nesprávné, pokud limitují aktivní legitimaci spolku (ať již procesní, tak věcnou) v tomto případě jen na „spolek obyvatel městské části Praha 8“. Bezesporu může jít i o spolek, ve kterém jsou obyvatelé jiných městských částí, pokud je současně tvrzení spolku o dotčení právní sféry dostatečně konkrétní a smysluplné (...). Regulace místního provozu na pozemních komunikacích v Městské části Praha 8 takovýmto případem celostátně či jinak nadmístně významného opatření obecné povahy jistě nebude. Bude však významná pro všechny pražské členy spolku – stěžovatele a). V tomto třeba zdůraznit, že stěžovatel a) je spolkem se sídlem v Praze (konkrétně v Praze 3), účastnil se připomínkového řízení ve vztahu k OOP 2017. Stěžovatel a) opakovaně tvrdí, že jeho pražští členové v regulované lokalitě Prahy 8 pravidelně jezdí na kole a nová regulace jejich práva zkracuje. Toto tvrzení nepochybně založí jak aktivní procesní, tak aktivní věcnou legitimaci*“.

36. Dále NSS konstatoval, že městský soud bude muset v dalším řízení vyřešit otázkou vzájemného vztahu OOP 2016 a OOP 2017, tedy zda existují vedle sebe, nebo OOP 2017 nahradilo místní úpravu provedenou OOP 2016, nebo OOP 2017 tuto původní úpravu pouze částečně změnilo. Přičemž, trpí-li OOP 2017 závaznými rozpory mezi jeho textovou a grafickou částí, bude na místě zkoumat, zda se jedná o dostatečně srozumitelnou úpravu. Dále zde NSS uvedl, *„že městský soud proto nemohl bez dalšího odbýt námitku ohledně toho, co je původní stav místní úpravy provozu, který se měl v důsledku přijetí OOP 2017 opětovně upravit. Od vyřešení této otázky se pak odvíjí i důvodnost námitky ohledně toho, co bylo původním stavem (regulací), který OOP 2017 nově upravuje. Jde-li o změnu předcházející místní úpravy (viz bod [34] shora), kterou provedlo OOP 2016, je pro každou osobu, která k návrhu opatření obecné povahy podává námitky či připomínky, podstatné, aby mohla jednoduše zjistit, co, kde, kdy, jak a proč se má opatřením obecné povahy změnit [srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2008, čj. 9 Ao 2/2008-62, č. 1766/2009 Sb. NSS, věc Městská část Praha – Suchbát, část V. 2) až 6)]. Původní stav je pro každou takovou osobu určitým referenčním rámcem, podle něhož hodnotí rozsah a kvalitu plánovaných změn. I navrhované změny musí být přesně označeny; textová a grafická část (výkres) přitom musí být dostatečně provázány“.*
37. Městský soud se bude muset vypořádat i se zbývajícimi námitkami. Např. i s tím co u Negrelliho viaduktu znamenají nově instalované svislé dopravní značky označující parkoviště s parkovacím automatem (značka IP13c) s přeškrtnutým symbolem hodin a zda je ke zřízení sporného parkování třeba vyjádření či stanoviska orgánu památkové péče.
38. Konečně NSS uvedl, že městský soud uchopil poslední krok přezkumu opatření obecné povahy (test proporcionality) nesprávně, resp. metodologicky nepřesně a odkázal na rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005-98, č. 740/2006 Sb. NSS.

Aktivní legitimace navrhovatelů

39. *Dle § 101a odst. 1 s. ř. s. je oprávněn návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.*
40. Při zkoumání aktivní legitimace navrhovatelů je nutno rozlišovat mezi jejich aktivní procesní legitimací k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy a aktivní věcnou legitimací, která se pojí s otázkou důvodnosti podaného návrhu.
41. Aktivní procesní legitimace návrhu zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je závislá na splnění zvláštních procesních podmínek tohoto návrhu definovaných zejména v § 101 a odst. 1 s. ř. s. a to především ve větě první tohoto ustanovení. Dle citovaného ustanovení tedy musí navrhovatelé tvrdit, že byli opatřením obecné povahy zkráceni na svých právech. V nyní projednávané věci soud shledal aktivní procesní legitimaci navrhovatelů, když zejména uvedli, že napadenými OOP došlo k zásahu do jejich práva užívat jízdní kolo, resp. že napadená OOP mají nepříznivý vliv na dopravní situaci v jejich okolí.
42. Dále se soud zabýval otázkou aktivní věcné legitimace navrhovatelů. Co do aktivní věcné legitimace stěžovatelů b) a c) soud konstatuje, že zde o její existenci není pochyb, neboť tito bydlí v oblasti Městské části Praha 8 dotčené napadeným OOP, tedy zde lze nepochybně dovodit příčinnou souvislost mezi změnou provedenou napadeným OOP v dopravním

značení a možnými důsledky, které navrhovatelé b) a c) namítají jako zkrácení svých subjektivních práv.

43. Rovněž soud shledal i aktivní věcnou legitimaci u navrhovatele a). Navrhovatel a) ke své aktivní legitimaci uvedl, že napadenými OOP byli zkráceni na svých právech všichni jeho členové, kteří pravidelně jezdí na kole po celé Praze, tedy i po Praze 8 a pravidelně využívají tzv. „Karlínské cykloobousměrky“.
44. Městský soud se zde rovněž řídil názorem Nejvyššího správního soudu uvedeném v rozsudku ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017 – 46, ve kterém shledal, že ve věci byla dána jak aktivní procesní legitimace, tak i aktivní věcná legitimace navrhovatele a). Nejvyšší správní soud konkrétně uvedl, že *„aktivní věcná legitimace navrhovateli chybí zejména tehdy, pokud nelze nalézt příčinnou souvislost mezi změnou provedenou opatřením obecné povahy a možnými důsledky, které namítá jako dotčení na jeho veřejných subjektivních právech (srov. např. rozsudek ze dne 20. 1. 2010, č. 1 Ao 3/2009-82, věc městys Polešovice, bod 39). Pokud taková příčinná souvislost chybí, je na místě návrh zamítnout“*. Dále dodal, *„že úvahy městského soudu jsou nesprávné, pokud limitují aktivní legitimaci spolku (ať již procesní, tak věcnou) v tomto případě jen na „spolek obyvatel městské části Praha 8“. Bezsporně může jít i o spolek, ve kterém jsou obyvatelé jiných městských částí, pokud je současně tvrzení spolku o dotčení právní sféry dostatečně konkrétní a smysluplné. Kasační stížnost správně uvádí, že Praha je „provázaný sídelní útvar“. Proto lpění na tom, aby snad někteří (nebo všichni?) členové stěžovatele a) byli z Prahy 8, je nesmyslné. Jak vysvětluje Ústavní soud v nálezu I. ÚS 59/14: „Tak kupříkladu založí-li občané žijící v určitém městě nebo jeho městské části spolek k ochraně svých zájmů a územní plán by měl zasáhnout do rekreační zóny, v níž jsou zvyklí trávit svůj volný čas, pak připadá v úvahu přiznat spolku aktivní legitimaci bez ohledu na detaily vymezení jeho předmětu činnosti“ (bod 25)“*.
45. Konečně se v citovaném rozsudku uvedl, že *„aktivní legitimace spolků jistě nemůže být bez hranic (nález I. ÚS 59/14, bod 23). Je tedy evidentní, že spolek nemůže pro účely žalobní legitimace vztáhnout své aktivity obecně a paušálně na všechna města a obce v ČR (srov. rozsudek ze dne 25. 6. 2015, č. 1 As 13/2015-295, věc Frank Bold Society, bod 81). Důraz na místní zakotvenost spolku se však může lišit podle toho, jak široké dopady jsou s přijetím toho kterého záměru spojeny (srov. cit. věc Frank Bold Society, týkající se záměru komplexní obnovy Elektrárny Pruněřov II.), nebo i podle významu chráněných přírodních, krajinných či jiných hodnot. V rozsudku ze dne 6. 11. 2016, č. 1 As 182/2016-28 (věc Chraňme krajinný ráz Suchých skal), NSS připustil, že „si lze představit situaci, kdy by spolek založený za účelem ochrany přírody a krajiny mohl být aktivně legitimován i tehdy, pokud obvykle působí na jiném místě, než je objekt, jehož ochrany se domáhá. Taková situace by typicky mohla nastat, pokud by se správní řízení týkalo objektu s určitým stupněm celostátní ochrany (např. národního parku)“ (bod 28, shodně též rozsudek ze dne 26. 4. 2017, č. 3 As 126/2016-38, č. 3589/2017 Sb. NSS). Regulace místního provozu na pozemních komunikacích v Městské části Praha 8 takovýmto případem celostátně či jinak nadmístně významného opatření obecné povahy jistě nebude. Bude však významná pro všechny pražské členy spolku – stěžovatele a). V tomto třeba zdůraznit, že stěžovatel a) je spolkem se sídlem v Praze (konkrétně v Praze 3), účastnil se připomínkového řízení ve vztahu k OOP 2017. Stěžovatel a) opakovaně tvrdí, že jeho pražští členové v regulované lokalitě Prahy 8 pravidelně jezdí na kole a nová regulace jejich práva zkracuje. Toto tvrzení nepochybně založí jak aktivní procesní, tak aktivní věcnou legitimaci“*.

Samotný přezkum napadeného OOP

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

46. Navrhovatelé své námitky směřující proti napadeným OOP rozčlenili do návrhových bodů ve smyslu algoritmu přezkumu opatření obecné povahy, jak jej definoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98.
47. Tento algoritmus spočívá v pěti krocích:
- a) přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy;
 - b) přezkum otázky, zda správní orgán při jeho vydávání nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání *ultra vires*);
 - c) přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem (procesní postup při vydávání opatření obecné povahy);
 - d) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu se zákonem (materiální kritérium rozporu s hmotným právem);
 - e) přezkum z hlediska jeho proporcionality (kritérium přiměřenosti právní regulace).
48. Městský soud tedy při přezkoumávání napadeného OOP postupoval podle uvedeného algoritmu a postupně se zabýval jednotlivými důvody, pro které navrhovatelé navrhli zrušení napadených OOP, když dle § 101d odst. 1 s. ř. s. je při rozhodování soud vázán rozsahem a důvody návrhu.
- a) Přezkum pravomoci odpůrce vydat napadené OOP; b) zákonem vymezené meze působnosti odpůrce (jednání ultra vires);*
49. Navrhovatelé nenamítli, že by odpůrce nebyl nadán pravomocí k vydání napadených OOP ani, že by překročil meze zákonem vymezené působnosti ve smyslu prvního a druhého kroku výše uvedeného algoritmu. Rovněž ani soud neshledal nic, co by zpochybnilo pravomoc odpůrce k vydání napadených OOP nebo, že by odpůrce při vydání napadených OOP překročil meze zákonem vymezené působnosti.
- c) procesní postup při vydání napadeného OOP*
50. Nejprve se zde soud zabýval otázkou vzájemného vztahu OOP 2016 a OOP 2017, tedy zda existují vedle sebe, nebo OOP 2017 nahradilo místní úpravu provedenou OOP 2016, nebo OOP 2017 tuto původní úpravu pouze částečně změnilo.
51. Předně zde soud konstatuje, že napadená OOP výslovně neřeší svůj vzájemný vztah. Dále soud konstatuje, že soudu není z úřední činnosti známo, že by došlo ke zrušení OOP 2016, rovněž dle dostupných informací z webové stránky, resp. úřední desky odpůrce neplyne, že by OOP 2016 bylo zrušeno. Konečně soud konstatuje, že v odůvodnění návrhu OOP 2017 ze dne 10. 1. 2017, č. j. MCP8 004114/2017 bylo sice uvedeno, že tento návrh nahrazuje vydané opatření obecné povahy MCP8 119579/2016 ze dne 15. 9. 2016, avšak samotné OOP 2017, toto již neobsahuje. Naopak v OOP 2017 je uvedeno, že „stanovení dopravního značení nenahrazuje povolení, stanovisko, posouzení, případně jiné opatření dotčeného správního úřadu vyžadované zvláštními předpisy.“ Z textace OOP 2017 lze tedy dojít k závěru, že OOP 2016 a OOP 2017 stojí vedle sebe.
52. Při posouzení vztahu napadených OOP však nešlo pouze vyjít z jejich textace, ale bylo nutné zhodnotit, zda stanovení dopravního značení dle OOP 2017 zasáhlo, resp. změnilo stanovení dopravního značení dle OOP 2016, a proto soud porovnal přiložené dokumentace, které jsou nedílnou součástí napadených OOP, a došel k následujícímu zjištění.

53. Stanovení dopravního značení dle OOP 2017 je ve velké míře shodné se stanovením dopravního značení dle OOP 2016, tedy v této části OOP 2017 nahradilo OOP 2016. Dále stanovení dopravního značení dle OOP 2017 částečně zrušilo stanovení dopravního značení dle OOP 2016 (viz nově přeškrtnuté symboly dopravních značek v OOP 2017 oproti OOP 2016), tedy i v této části OOP 2017 nahradilo OOP 2016. Dále soud konstatuje, že grafická příloha k OOP 2017 vycházela z grafické přílohy k OOP 2016, a až na výše uvedené rozdíly jsou téměř identické. Stanovení dopravního značení dle OOP 2016 i dle OOP 2017 je provedeno komplexně, když v grafických přílohách obou napadených OOP jsou zahrnuty všechny dopravní značky v dotčené oblasti. Tedy OOP 2017 se netýká pouze některých dopravních značek dle OOP 2016, když buď obsahuje shodné dopravní značení dle OOP 2016 či jeho změnu. Vzhledem k uvedenému soud dospěl k závěru, že úprava stanovení dopravního značení provedená OOP 2016 byla nahrazena úpravou provedenou OOP 2017.
54. Jelikož úprava stanovená OOP 2016 byla nahrazena úpravou stanovenou OOP 2017, soud se ve věci nezabýval námitkami směřujícími proti OOP 2016, neboť toto dle principu *lex posterior derogat priori* zaniklo.
55. Dále soud jako obiter dictum k námitce navrhovatelů napadající nezákonnost postupu při přijímání OOP 2016, dle které návrh OOP 2016 nedopovídá přijatému OOP 2016, dodává, že navrhovatelé v podané žalobě neuvedli, v čem návrh OOP 2016 nedopovídá přijatému OOP, když se toliko omezili na obecné konstatování. Konečně zde soud dává, že pokud je vyhověno námitkám či připomínkám podaným k návrhu opatření obecné povahy, pak nepochybně může dojít k jeho změně.
56. Pod třetí krok algoritmu (procesní postup při vydávání opatření obecné povahy) soud zahrnul následující námitky.
- a) Nezákonný postup přijímání OOP 2017, když výkres návrhu OOP 2017 vychází z toho, že mění stav upravený OOP 2012, nicméně samotný text návrhu OOP 2017 a přijatého OOP 2017 stanoví, že OOP 2017 nahrazuje OOP 2016, OOP 2017 tedy nebylo možné jednoznačně připomínkovat, zejména pokud připomínkující požadovali zachování současného stavu. Na tuto skutečnost navrhovatel a) upozornil v připomínkách, přičemž ve vypořádání odpůrce uvedl, že existují „*různé výklady správnosti*“ starších OOP, avšak neuvedl, ze kterého opatření, zda z OOP 2016 či OOP 2012, je třeba vycházet. Odpůrce jasně nevymezil, z jakého právního stavu, zda ze stavu upraveného OOP 2012 nebo OOP 2016, měla dotčená veřejnost při podávání připomínek a námitek vycházet.
 - b) OOP 2017 je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož neobsahuje ani základní náležitosti odůvodnění ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, sp. zn. 1 Ao 3/2008. Není z něj zřejmé, jaké byly úvahy odpůrce, ani proč je zvolená úprava vhodná.
 - c) Odpůrce ani ve vypořádání připomínek a v rozhodnutí o námitkách nezdůvodnil nutnost či vhodnost zvolené úpravy. Konkrétně zde navrhovatelé uvedli následující body:
 - ohledně nutnosti přijetí úpravy OOP 2017 namítli, že jako cíl úpravy uvádí návrh OOP 2017 „*oddělení řešení dopravy v klidu a cyklistické dopravy v oblasti Praha 8* –

Karlín a s tím související úpravy vodorovného dopravního značení“. Odpůrce nikde nedefinuje, co rozumí pod pojmem řešení dopravy v klidu a cyklistické dopravy;

- návrh OOP 2017 obsahuje dva důvody, proč je OOP 2017 přijímáno, kterými jsou realizace první etapy zón placeného stání a připravované změny v oblasti souvisejících technických předpisů v oblasti cyklistické dopravy, oboje bez dalšího vysvětlení;
- vedle důvodu, kterým je realizace zón placeného stání, je jediným důvodem odkaz na nedefinovaný a v době přijetí neexistující technický předpis, jenž se vztahuje k cyklodopravě. Tedy zcela absentuje jakékoliv zdůvodnění omezení cyklistické dopravy na území Karlína. Dále zde navrhovatelé uvedli, že jediný technický předpis, o který se mohlo jednat, jsou technické podmínky 179 (TP 179) Ministerstva dopravy: Navrhování komunikací pro cyklisty. Tyto podmínky byly v době vydání OOP 2017 v procesu aktualizace, v novém znění vstoupily v účinnost 1. 6. 2017, tedy ca 2,5 měsíce od vydání OOP 2017, přičemž tyto technické podmínky uvolňují pravidla pro cyklisty a na jejich základě by měly být cykloobousměrky spíše budovány než rušeny.
- OOP 2017 je nepřezkoumatelné z důvodu, jakým způsobem se odpůrce vypořádal s jejich připomínkami, příp. jak rozhodl o jejich námitkách. Způsob je nelogický, nereagující na text připomínky nebo obsahující pouze obecný odkaz na zákonné ustanovení bez dalšího. Navrhovatelé výslovně namítli způsob vypořádání s připomínkou 1.1.3 navrhovatele a), připomínkou č. 2) a č. 6) navrhovatele b), námitkou č. 3 navrhovatele c).

d) Pod oblouky Negrelliho viaduktu a v jeho bezprostředním okolí bylo zřízeno parkoviště, aniž pro to byly splněny zákonné podmínky. Jelikož Negrelliho viadukt je registrován jako nemovitá kulturní památka č. 47337/1-1554, měl odpůrce povinnost vyžádat si závazné stanovisko orgánu památkové péče, což se nestalo, resp. není vydání takového stanoviska patrné z odůvodnění OOP 2017. Tím, že si odpůrce nevyžádal závazné stanovisko památkového úřadu, tak porušil § 9 odst. 3, § 11 odst. 2 a § 14 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Pokud se odpůrce domníval, že na něj uvedená ustanovení nedopadají, měl uvést, proč tomu tak je. Dále odpůrce pochybil, když si v souvislosti s parkováním pod Negrelliho viaduktem neobstaral v rozporu s § 8 odst. 2 správního řádu vyjádření odboru životního prostředí a správy městské zeleně, jelikož se parkoviště zřizuje na trávníku.

57. *Dle § 68 odst. 3 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*
58. *Dle § 173 odst. 1 věty první správního řádu opatření obecné povahy, které musí obsahovat odůvodnění, správní orgán oznámí veřejnou vyhláškou.*
59. *Dle § 174 odst. 1 správního řádu platí pro řízení podle této části obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé.*
60. *Dle rozsudku nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, „je nutno uvést i v odůvodnění opatření obecné povahy důvody výroku, podklady pro jeho vydání a*

úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu z roku 2004). Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho nepřezkoumatelnost“.

61. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 4 Ao 5/2010 - 48, *„připomínky z hlediska práv účastníka řízení představují poněkud slabší nástroj ochrany ve vztahu k námitkám, o nichž je orgán vydávající opatření obecné povahy povinen rozhodnout. Z toho však podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by bylo možné či snad správné se připomínkami zabývat toliko formálně a vypořádat se s nimi obecnými frázemi, aniž by se zohlednila jejich podstata. Stanoví-li zákon správnímu orgánu povinnost zabývat se připomínkami jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění, musí být z tohoto aktu zřejmé, že správní orgán věnoval připomínkám náležitou pozornost, seznámil se s jejich obsahem a učinil z něj pro opatření obecné povahy nějaký závěr. Požadavky na podrobnost samotného vypořádání se s připomínkami pak budou záviset na jejich relevanci, rozsahu a detailnosti“.*
62. Dle citovaných ustanovení správního řádu a rozsudků Nejvyššího správního soudu musí opatření obecné povahy obsahovat náležité odůvodnění a rovněž vypořádání se vznesenými připomínkami a námitkami.
63. Ad a) Nejprve se zde soud musel zabývat otázkou, co je původní stav místní úpravy provozu, který se měl v důsledku přijetí OOP 2017 upravit. Jak již bylo uvedeno výše, OOP 2017 nahradilo OOP 2016. Rovněž i v odůvodnění oznámení o návrhu OOP 2017 ze dne 10. 1. 2017 je uvedeno, že tento návrh nahrazuje OOP 2016 (pozn. soudu: samotné OOP 2017 toto již neuvádí). Vzhledem k uvedenému tedy soud dospěl k závěru, že původní stav úpravy, který se měl v důsledku přijetí OOP 2017 nahradit, je stav dle OOP 2016. Tomuto závěru rovněž svědčí i skutečnost, že OOP 2016 i OOP 2017 upravuje komplexně místní úpravu provozu v dotčené oblasti.
64. Nicméně soud nemůže přehlédnout skutečnost, že grafická část návrhu OOP 2017 obsahuje shodně s grafickou částí OOP 2016 rovněž i zrušené, resp. změněné dopravní značení (symbol přeškrtnuté dopravní značky), rovněž i grafická část OOP 2017 shodně s grafickou částí OOP 2016 obsahuje tyto změny, neboli návrh OOP 2017 i OOP 2017 obsahuje změny (přeškrtnuté dopravní značky), které již byly uvedeny v OOP 2016, což způsobuje nepřehlednost a do jisté míry i nesrozumitelnost, neboť, z grafické části návrhu OOP 2017 i z grafické části OOP 2017 není zřejmé, které konkrétní dopravní značení má být OOP 2017 změněno, resp. ke kterým změnám v důsledku přijetí OOP 2017 došlo.
65. K uvedenému soud dodává, že jako logický se jeví takový postup, že pokud došlo OOP k nějakým změnám, např. ke zrušení konkrétní dopravní značky, pak tato změna by již neměla být obsažena v návrhu následujícího OOP, neboť tato konkrétní dopravní značka byla již zrušena.
66. Dále zde soud odkazuje na rozsudek ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017 - 46, který Nejvyšší správní soud vydal v nyní projednávané věci, dle kterého *„ (...) je pro každou osobu, která k návrhu opatření obecné povahy podává námitky či připomínky, podstatné, aby mohla jednoduše zjistit, co, kde, kdy, jak a proč se má opatřením obecné povahy změnit [srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2008, č. j. 9 Ao 2/2008-62, č. 1766/2009 Sb. NSS, věc Městská část Praha – Suchdol, část V. 2) až 6)]. Původní stav je pro každou takovou osobu určitým referenčním rámcem, podle něhož hodnotí rozsah a kvalitu plánovaných změn. I navrhované změny musí být přesně označeny; textová a grafická část (výkres) přitom musí být dostatečně*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

provázány.“ V daném případě, však zcela jistě nebylo možné jednoduše zjistit, co, kde, kdy, jak a proč se má OOP 2017 změnit, když obsahovalo rovněž i změny, které již byly provedeny předchozím OOP. Rovněž ani navrhované změny nebyly přesně označeny, když OOP 2017 obsahuje i změny dle OOP 2016.

67. Soud zdůrazňuje, že návrh OOP 2017 i OOP 2017 samotné je v daném případě tvořeno jak textovou, tak i grafickou částí, které musí být dostatečně provázány (viz výše citovaný rozsudek). V textové části návrhu OOP 2017 však o konkrétních změnách není uvedeno nic. Odůvodnění OOP 2017 se pak věnuje konkrétním změnám pouze ve vztahu k jednotlivým námitkám či připomínkám, tedy pouze fragmentárně. Tedy nebyl ani splněn požadavek na dostatečné provázání textové a grafické části návrhu OOP 2017 a ani samotného OOP 2017.
68. Na výše uvedeném závěru nemůže změnit nic ani skutečnost, že navrhovateli a) vzhledem k uplatněným připomínkám přišel návrh OOP 2017 srozumitelný a vycházel ze stavu dle OOP 2016. Navrhovatel b) však vycházel ze stavu předcházejícímu OOP 2016. Soud zde opakovaně zdůrazňuje, že návrh OOP by měl být srozumitelný pro každou dotčenou osobu.
69. Konečně soud dodává, že odpůrce se ani v odůvodnění OOP 2017 řádně nevypořádal s uvedenou námitkou, když nebyl schopen určit původní stav, který měl být OOP 2017 změněn.
70. Soud tedy shledal námitku ohledně nejednoznačnosti návrhu OOP 2017 za důvodnou.
71. Ad b) K odůvodnění OOP 2017 soud konstatuje následující. V obecné části odůvodnění, tedy z části, která se nevztahuje k jednotlivým námitkám či připomínkám, je přijetí OOP 2017 odůvodněno realizací první etapy zón placeného stání na části území MČ Praha 8 – oblast 8.1 Karlín a s tím související úpravy dopravy v klidu a řešení cyklistické dopravy v této oblasti. Dále zde odpůrce uvedl, že byl předložen předchozí písemný souhlas Policie ČR, a že oznámení o návrhu OOP bylo vyvěšeno na úřední desce od 11. 1. 2017 do 27. 1. 2017. Odpůrce však v obecné části odůvodnění neuvedl žádné konkrétní důvody či žádné bližší skutečnosti, pro které přistoupil ke změně stanovení provozu na pozemních komunikacích, natož aby odůvodnil konkrétní změny.
72. Soud zde opětovně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, ve kterém je mimo jiné uvedeno, *„že podle § 173 odst. 1 správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Jeho specifický obsah je blíže určován řadou ustanovení (tak např. z § 172 odst. 4 správního řádu plyne, že správní orgán se v odůvodnění opatření obecné povahy musí vypořádat s uplatněnými připomínkami, s nimiž se musí zabývat jako s podkladem pro jeho vydání; dle § 172 odst. 5 správního řádu je součástí odůvodnění opatření obecné povahy dále rozhodnutí o námitkách, které navíc musí obsahovat vlastní odůvodnění; (...)) Z § 68 odst. 3 užíteho přiměřeně dle § 174 odst. 1 správního řádu je však zřejmé, že v tomto odůvodnění nesmí zejména chybět esenciální obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. I v odůvodnění opatření obecné povahy je tak nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.“*
73. Dle citovaného rozsudku byl tedy odpůrce nejen povinen se v odůvodnění vypořádat s uplatněnými připomínkami a námitkami, ale rovněž byl povinen uvést důvody k přijetí OOP 2017, resp. důvody, které ho vedly ke změně stanovení provozu; podklady pro jeho

vydání; úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Odůvodnění, které spočívá v obecném konstatování, že důvodem přijetí OOP 2017 je realizací první etapy zón placeného stání a řešení cyklistické dopravy v této oblasti, však nelze považovat za dostatečné, neboť z něj ani vzdáleně nejsou zřejmé důvody, proč mají být v dotčeném území zavedeny zóny placeného stání ani důvody, které odpůrce vedly ke změně v oblasti cyklistické dopravy.

74. Soud zde dodává, že z vypořádání uplatněných námitek či připomínek, lze sice částečně dovodit důvody, které vedly odpůrce k přijetí OOP 2017, avšak tímto vypořádáním nelze nahradit požadavek na řádné odůvodnění OOP ve smyslu výše citovaného rozsudku. Dále zde soud dodává, že za předpokladu, že by nebyly podány žádné námitky ani připomínky, nebo by sice byly podány, avšak nevztahovaly by se k samotným důvodům přijetí OOP, nebyly by z OOP zřejmé žádné důvody, které vedly k jeho přijetí.
75. Soud shledal námitku co do absence základních náležitostí odůvodnění OOP 2017 za důvodnou.
76. Ad c) Dále navrhovatelé namítli způsob, jakým se odpůrce vypořádal s jejich připomínkami a námitkami, když ani zde nezdůvodnil nutnost či vhodnost zvolené úpravy.
77. Navrhovatelé namítli, že navrhovatel b) v připomínkách k návrhu OOP 2017 poukázal na skutečnost, že není zřejmé, co se rozumí pod pojmem řešení dopravy v klidu a cyklistické dopravy, když odpůrce tento pojem nevysvětlil. K vypořádání uvedené připomínky soud konstatuje, že touto se odpůrce sice zabýval v bodu Ad 2) OOP 2017, avšak z vypořádání stále není zřejmé, co pod předmětným pojmem má odpůrce na mysli. Soud shledal tuto námitku za důvodnou.
78. Dále se soud zabýval námitkou, dle které návrh OOP 2017 obsahuje dva důvody, proč je OOP 2017 přijímáno, kterými jsou realizace první etapy zón placeného stání a připravované změny v oblasti souvisejících technických předpisů v oblasti cyklistické dopravy, oboje bez dalšího vysvětlení. Nejprve zde soud konstatuje, že uvedenou námitkou se zabýval již výše ve vztahu k obecnému odůvodnění OOP 2017 a shledal ji za důvodnou. Dále zde soud dodává, že ani z vypořádání námitek a připomínek, nejsou zcela zřejmé důvody, proč mají být zavedeny zóny placeného stání a změny v oblasti cyklistické dopravy. Odpůrce na str. 11 v bodě Ad 4) sice uvedl, že *„silniční správní úřad i Policie ČR se shodli, že zveřejněný návrh nejlépe vyhovuje potřebám bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích pro všechny jejich uživatele a uplatňuje zásady rovnoměrného přístupu pro všechny účastníky provozu a to v souladu s ustanovením § 19 zákona č. 13/1997 Sb.“*, nicméně ani z uvedené citace ani z dalšího vypořádání námitek a připomínek nejsou zřejmé bližší důvody přijetí OOP 2017, tak aby byly srozumitelné. Soud shledal tuto námitku za důvodnou.
79. Ohledně námitky vztahující se k technickému předpisu soud konstatuje následující. Navrhovatel a) v připomínkách k návrhu OOP 2017 namítl v bodě 1.3., že není jasné, zda je stanovení v souladu s jeho stávajícím nebo budoucím znění, ani proč musí být řešení pro cyklistickou dopravu v souvislosti s tímto předpisem změněno. Dále požadoval uvedení konkrétního ustanovení, pro které je změna cyklistické dopravy nezbytná. Dále soud konstatuje, že dle odůvodnění návrhu OOP 2017 je tento návrh předkládán s ohledem na připravované změny související s technickým předpisem v oblasti řešení cyklistické dopravy. Rozhodnou otázkou, zde tedy je, o jaký technický předpis se jedná, což však

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

z návrhu OOP 2017 není zřejmé. Ve vypořádání k předmětné připomínce navrhovatele a) odpůrce uvedl, že „návrh OOP („návrh“) je zpracován podle aktuálně platných předpisů, přičemž hierarchicky je uplatněn zákon č. 361/2000 Sb. - Zákon o provozu na pozemních komunikacích a zákon č. 13/1997 Sb. - Zákon o pozemních komunikacích, dále pak Vyhláška č. 294/2015 Sb. - Vyhláška, kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a posléze pokud to bylo zapotřebí technické předpisy a příslušné oborové normy. Zmíněná formulační nepřesnost nemá vliv na celkový záměr návrhu, kterým je dosažení stabilních podmínek pro bezpečnost a plynulost provozu na místních komunikacích v Karlíně.“ Tedy z citovaného vypořádání není rovněž zřejmé, o jaký technický předpis se má jednat, rovněž není zřejmé, co je myšleno „formulační nepřesností“. Soud rovněž shledal tuto námitku za důvodnou.

80. Dále zde navrhovatelé namítli, že jediným technickým předpisem, o který se mohlo jednat, jsou technické podmínky 179 (TP 179) Ministerstva dopravy: Navrhování komunikací pro cyklisty. Tyto podmínky byly v době vydání OOP 2017 v procesu aktualizace, v novém znění vstoupily v účinnost 1. 6. 2017, tedy ca 2,5 měsíce od vydání OOP 2017, přičemž tyto technické podmínky uvolňují pravidla pro cyklisty a na jejich základě by měly být cykloobousměrky spíše budovány než rušeny. A odpůrce záměrně pospíchal s přijetím OOP 2017 tak, aby nemusel aplikovat aktualizované TP 179. K uvedené námitce soud konstatuje, že pakliže odpůrce rozhodoval dle účinných právních předpisů, resp. dle účinných technických předpisů, nedopustil se obcházení zákona ani svévole, a to navíc za situace, kdy TP 179 byly v procesu aktualizace, tedy v době, kdy nebylo jisté, v jaké podobě budou schváleny. Rovněž je zde nutno zdůraznit, že odpůrce jako správní orgán byl povinen dle § 2 odst. 1 správního řádu postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „právní předpisy“). Konečně z ničeho neplyne, že by odpůrce účelně přistoupil k přijetí OOP 2017 právě před přijetím aktualizované verze TP 2017. Uvedenou námitku tedy shledal soud za nedůvodnou.
81. Ke způsobu jakým se odpůrce vypořádal s připomínkou 1.1.3 navrhovatele a) bylo namítnuto, že je nepřezkoumatelný a odpůrce neuvedl, co myslí pod pojmem původní stav. Dále namítli, že veřejnost měla při připomínkách vycházet z neexistujícího dopravního značení. Uvedenou námitkou se soud zabýval již pod bodem Ad a), kde dospěl k závěru, že se odpůrce v odůvodnění OOP 2017 řádně nevypořádal s uvedenou námitkou, když nebyl schopen určit původní stav, který měl být OOP 2017 změněn, a že nebylo možné jednoduše zjistit, co všechno má OOP 2017 v oblasti stanovení dopravního značení změnit.
82. Soud tedy shledal tuto námitku za důvodnou. K bližšímu odůvodnění odkazuje k odůvodnění v bodu Ad a).
83. Ke způsobu jakým se odpůrce vypořádal s připomínkou č. 2) navrhovatele b) bylo namítnuto, že se odpůrce nikterak nevypořádal s argumentací týkající se zrušení tzv. „cykloobousměrek“, dle které se dá v jednosměrných ulicích v Karlíně očekávat velmi malá intenzita automobilové dopravy, a proto je záhodné, aby byly tyto ulice cykloobousměrné, neboť zde je minimální šance, že se bude muset cyklista s autem vyhýbat. Odpůrce však pouze poukázal na nutnost stabilizace místní dopravy a bez dalšího odkázal na stanovisko Policie ČR z roku 2016, které se týkalo jiných OOP, než je stanovisko k návrhu OOP 2017.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

84. Odpůrce se uvedenou připomínkou zabýval na str. 6 v bodě Ad 2), kde odkázal na stanoviska Policie ČR, resp. na požadavky a připomínky v nich obsažené, avšak již neuvedl nic bližšího ohledně předmětných požadavků a připomínek. Dále zde odpůrce odůvodnil zamítnutí připomínky s odkazem na nemožnost získat dopravně inženýrská data v krátkém čase, a proto přistoupil ke stabilizaci místní úpravy dle návrhu OOP 2017, přičemž tento chtěl dát do souladu s právním řádem. Konečně uvedl, že pokud by potvrdil nevhodné užití dopravního značení B11 by postupoval v rozporu se zákonem, přičemž výslovně uvedl § 19 zákona č. 13/1997.
85. K uvedenému odůvodnění soud konstatuje, že z něj předně není patrné nic konkrétního ohledně stanovisek Policie ČR, na která odpůrce odkázal. Dále se zde odpůrce vůbec nezabýval otázkou vhodnosti cykloobousměrek vzhledem k intenzitě dopravy. K této otázce se sice asi vztahuje odkaz na dopravně inženýrská data, avšak opět zde není nic bližšího uvedeno. Konečně dle odůvodnění přistoupil odpůrce k odstranění dopravního značení B11 (pozn. soudu: zákaz vjezdu všech motorových vozidel) z důvodu rozporu se zákonem, přičemž konkrétně odkázal na § 19 zákona č. 13/1997. Z uvedené argumentace není zřejmé, jaký vztah má dopravní značka B11 (pozn. soudu: zákaz vjezdu všech motorových vozidel) k cykloobousměrkám v dané oblasti. Rovněž z odůvodnění není zřejmý odkaz na § 19 zákona č. 13/1997, který se týká obecného užívání pozemních komunikací. Soud tedy dospěl k závěru, že odpůrce se řádně nevypořádal s připomínkou č. 2) navrhovatele b), když předmětného vypořádání nepodává odpověď na podanou připomínku a dále je nesrozumitelné. Soud tedy shledal i tuto námitku za důvodnou.
86. Ke způsobu jakým se odpůrce vypořádal s připomínkou č. 6) navrhovatele b) bylo namítnuto, že nelze považovat za dostatečné pouze uvedení § 39 a § 58 odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, aniž by bylo vysvětleno, proč tato ustanovení dopadají na danou situaci a jak mají být použita. V uvedené připomínce bylo namítnuto, že část ulic u Lyčkova náměstí se nachází v úpravě obytné zóny, kde je povolen provoz dětem na kolech v obou směrech, a proto je absurdní, aby nebyl povolen i provoz kol, která jsou osazena dospělými.
87. Odpůrce se uvedenou připomínkou zabýval na str. 6 a 7 v bodě Ad 6), kde citoval § 39 a § 58 odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích a dále uvedl, že „lze se domnívat, že není pravdivé tvrzení v námitce že: „v režimu obytné zóny, v níž je povolen pohyb dětí na kolech v obou směrech.“ Jedinou odlišností, která platí v obytné zóně je ustanovení § 58, odst. 2.: *Dítě mladší 10 let smí na silnici, místní komunikaci a veřejně přístupné účelové komunikaci 1) jet na jízdním kole jen pod dohledem osoby starší 15 let; to neplatí pro jízdu na chodníku, cyklistické stezce a v obytné a pěší zóně.*“ K uvedenému vypořádání soud konstatuje, že je předně nepřezkoumatelné a neuvádí žádné závěry. Dále k domněnce odpůrce ve znění: „lze se domnívat, že není pravdivé tvrzení v námitce že: „v režimu obytné zóny, v níž je povolen pohyb dětí na kolech v obou směrech“, soud konstatuje, že tato není nijak odůvodněna. Soud tedy tuto část vypořádání připomínek považuje za nepřezkoumatelnou, a proto shledal tuto námitku za důvodnou.
88. Dále se soud zabýval způsobem, jakým se odpůrce vypořádal s námitkou č. 3 navrhovatele c) týkající se parkování v ulici Za Poříčskou bránou, ve které bylo namítnuto, že vzhledem k šířce ulice mají řidiči tendenci parkovat více na chodníku, na kterém se poté velmi obtížně vyhýbá. Dále bylo namítnuto, že ulice Za Poříčskou bránou je slepá a její šířka činí při zřízení částečného parkování na chodníku 4 m, přičemž průměrná šířka automobilu jsou 2 m, tedy plánovaná šířka ulice není dostatečná. Přičemž vhodným řešením by bylo

úplně zrušit parkování na severní straně chodníku nebo nahradit parkování za podélné parkování na vozovce na obou stranách ulice. Ohledně vypořádání uvedené námitky bylo namítáno, že odpůrce neprovedl ani nejmenší šetření, zda parkování je bezproblémové a neodůvodnil, proč je nutné zachovat částečné parkování na severní straně chodníku.

89. Odpůrce se uvedenou námitkou zabýval na str. 13 v bodě Ad 3) ve kterém uvedl, že *„částečné stání na chodníku na severní straně ulice Za Poříčskou branou je zde stanoveno od roku 2009 a funguje bez problémů. Není tedy důvod tuto místní úpravu měnit. Navíc by došlo k úbytku počtu parkovacích míst. Ulice Křížíkova (úsek Prvního pluku/Ke Štvanici) je místní komunikací I. třídy, na těchto komunikacích se šikmé nebo kolmé stání nezřizuje.“* K citovanému vypořádání soud uvádí, že odpůrce pouze konstatoval, že částečné stání na chodníku funguje bez problému, aniž by však toto tvrzení jakkoliv odůvodnil či doložil. Rovněž se nikterak nezabýval tvrzeními rozměry ulice a tím i možností či nemožností takto stanovit parkování s ohledem na obousměrný provoz v dotčené ulici. Odpůrce se tedy předmětnou námitkou v odůvodnění OOP 2017 řádně nevypořádal, a proto i v této části je odůvodnění OOP 2017 nepřezkoumatelné. Soud shledal i tuto námitku důvodnou.
90. Ad d) Konečně se soud zabýval námitkou, dle které bylo pod oblouky Negrelliho viaduktu a v jeho bezprostředním okolí bylo zřízeno parkoviště, aniž si odpůrce vyžádal stanovisko orgánů památkové péče a vyjádření odboru životního prostředí. K uvedené námitce se odpůrce vyjádřil na str. 13 v bodě Ad 2.A., 2.B., 2.C., kde uvedl, že *„dle evidence TSK hl. m. Prahy jsou tyto pozemky místní komunikací. Při stanovení místní úpravy provozu je dotčeným orgánem pouze Policie ČR. V současné době je část zóny placeného stání v blízkosti Negrelliho viaduktu zneplatněna z důvodu: hl. m. Praha řeší případné další využití těchto pozemků.“*
91. Nejprve se soud zabýval otázkou, co v grafické části OOP 2017 u Negrelliho viaduktu znamenají dopravní značky IP13c s přidaným textem „zneplatněno“. Dle vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, patří dopravní značka IP13c do kategorie informačních provozních značek a označuje placené parkoviště, tedy tato značka informuje o skutečnosti, že v dotčené oblasti je možnost placeného parkování. Grafická část OOP 2016 v dotčené oblasti rovněž obsahovala dopravní značku IP13c avšak bez přidaného textu „zneplatněno“, tedy OOP 2017 došlo ke změně v oblasti parkování. Z grafické části OOP 2017 však není zřejmé, co znamená k předmětným značkám přidaný text „zneplatněno“. Rovněž z vypořádání námitky není jednoznačné, co tento „přidaný text znamená“. Nabízejí se zde dva výklady. Prvním je, že OOP 2017 došlo ke zrušení předmětných dopravních značek, avšak proti tomuto výkladu stojí skutečnost, že vyznačení zrušení ostatních dopravních značek v grafické části OOP 2017 i OOP 2016 bylo provedeno jejich dvojitým přeškrtnutím. Druhým je, že předmětné dopravní značky OOP 2017 nebyly zrušeny, avšak text „zneplatněno“ je nutno vykládat tak, že byla pouze dočasně pozastavena jejich účinnost. Dále zde soud podotýká, že v grafické části OOP 2017 je vyznačeno vodorovné dopravní značení, které označuje parkovací pruh, avšak je k němu připojen text „vdz nerealizováno“, což svědčí spíše druhému výkladu, neboť OOP 2017 zavádí parkovací pruh, který však nebyl pouze (dočasně) realizován. Konečně zde soud podotýká, že výše uvedená vyhláška neupravuje „přidávané texty“. Jelikož tedy nelze určit přesný význam přidaných textů „zneplatněno“ a „nerealizováno“, shledal soud tuto část OOP 2017 za nepřezkoumatelnou.
92. Ačkoli nelze určit, zda OOP 2017 zřizuje parkování pod oblouky Negrelliho viaduktu a v jeho bezprostředním okolí, i tak soud považuje za vhodné vyjádřit se k otázce ohledně

povinnosti odpůrce vyžádat si závazné stanovisko orgánu památkové péče a vyjádření odboru životního prostředí, pokud by chtěl v dotčené oblasti zřídit parkoviště.

93. Předně soud konstatuje, že Negrelliho viadukt je pod číslem 47337/1-1554 zapsán v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky jako nemovitá kulturní památka, typ ochrany: kulturní památka. Majitelem Negrelliho viaduktu je Správa dopravní železniční cesty.
94. *Dle § 9 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o památkové péči“) organizace a občané, i když nejsou vlastníky kulturních památek, jsou povinni si počínat tak, aby nezpůsobili nepříznivé změny stavu kulturních památek nebo jejich prostředí a neohrožovali zachování a vhodné společenské uplatnění kulturních památek.*
95. *Dle § 11 odst. 2 zákona o památkové péči jestliže fyzická nebo právnická osoba svou činností působí nebo by mohla způsobit nepříznivé změny stavu kulturní památky nebo jejího prostředí anebo ohrožují zachování nebo společenské uplatnění kulturní památky, určí obecní úřad obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku krajský úřad, podmínky pro další výkon takové činnosti, nebo výkon činnosti zakáže.*
96. *Dle § 11 odst. 3 zákona o památkové péči správní úřady a orgány krajů a obcí vydávají svá rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů, jimiž mohou být dotčeny zájmy státní památkové péče na ochraně nebo zachování kulturních památek nebo památkových rezervací a památkových zón a na jejich vhodném využití, jen na základě závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památky, jen na základě závazného stanoviska krajského úřadu.*
97. *Dle § 14 odst. 1 zákona o památkové péči zamýšlí-li vlastník kulturní památky provést údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu kulturní památky nebo jejího prostředí (dále jen "obnova"), je povinen si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku, závazné stanovisko krajského úřadu.*
98. K uvedeným ustanovením soud konstatuje, že v dané věci se neaplikuje § 14 odst. 1 zákona o památkové péči, neboť odpůrce neprovádí údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu viaduktu. Odpůrce rovněž není jeho vlastníkem. Na nyní projednávanou věc však dopadá § 11 odst. 2 zákona o památkové péči, neboť zřízení parkoviště pod oblouky Negrelliho viaduktu resp. v jeho těsné blízkosti lze považovat za činnost, která by mohla způsobit jeho nepříznivou změnu či nepříznivou změnu v jeho okolí, když automobilový provoz spojený s parkováním může mít vliv na tuto památku, např. výfukové plyny, fyzický kontakt automobilu s viaduktem atd. K uvedenému soud dodává, že není v jeho kompetenci ani v jeho odbornosti bezpečně posoudit otázku, zda parkování může mít negativní vliv na viadukt, nicméně toto posouzení, zda hrozí nepříznivé změny, je právě v kompetenci orgánu památkové péče, zde obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a proto byl odpůrce povinen dle § 11 odst. 3 zákona o památkové péči vyžádat si závazné stanovisko ve smyslu § 149 správního řádu od příslušného památkového orgánu, pakliže chtěl pod oblouky Negrelliho viaduktu resp. v jeho těsné blízkosti zřídit parkoviště. Námitku co do povinnosti odpůrce vyžádat si závazné stanovisko orgánu památkové péče tedy soud shledal za důvodnou.

99. Co se týče vyjádření odboru životního prostředí, tak soud konstatuje, že ze správního spisu ani z ničeho jiného neplyne, že by sporné parkoviště mělo být zřízeno na „trávě“, navíc když dotčený prostor je veden jako místní komunikace. Z předložených fotografií je zřejmé, že povrch je tvořen dlažebními kostkami a šterkem. Námitku co do povinnosti odpůrce vyžádat si vyjádření odboru životního prostředí a odporu městské zeleně tedy soud shledal za nedůvodnou.
100. K třetímu kroku algoritmu (procesní postup při vydávání opatření obecné povahy) soud uzavírá, že OOP 2017 je nepřezkoumatelné, neboť z obecné části odůvodnění nejsou patrné žádné konkrétní důvody, které vedly k jeho přijetí. Způsob jakým se odpůrce vypořádal s připomínkami a námitkami je rovněž z velké části nepřezkoumatelný, když vypořádání se nekryje se vznesenými připomínkami a námitkami či obsahující pouze obecný odkaz na zákonné ustanovení bez dalšího vysvětlení. Grafická část OOP 2017 je rovněž nesrozumitelná, když z ní není patrné, ke kterým konkrétním změnám již došlo v období před OOP 2017 a ke kterým má dojít v důsledku OOP 2017.
101. Závěrem soud zdůrazňuje, že není jeho úkolem, coby orgánu, jemuž přísluší pouze přezkum vydaného opatření obecné povahy, aby nahrazoval skutková zjištění a právní závěry, které měl učinit správní orgán, a zasahoval tak do jeho působnosti.
102. Lze tedy uzavřít, že odpůrce při vydávání přezkoumávaného opatření obecné povahy nedodržel zákonem stanovené podmínky pro procesní postup při jeho vydávání.
103. Vzhledem k tomu, že přezkoumávané opatření obecné povahy v tomto kroku algoritmu neuspělo, není nutné zabývat se dalšími výhradami navrhovatelů, neboť již shledané vady postačují ke zrušení napadeného opatření obecné povahy. Ke čtvrtému kroku algoritmu (přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu se zákonem) soud dále dodává, že jediná námitka, která byla v této souvislosti navrhovateli vznesena, byla vypořádána pod bodem Ad d) v předchozím kroku, neboť sporná povinnost odpůrce byla procesní povahy. Co se týče pátého kroku algoritmu (test proporcionality), tak tento soud ani provést nemohl, neboť z odůvodnění OOP 2017 není zřejmé, na základě kterých kritérií, by měla být posuzována přiměřenost právní regulace (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98). Konečně k testu proporcionality soud dodává, že tento by měl provést již správní orgán při přijímání OOP, a to takovým způsobem, aby jej bylo možno následně podrobit přezkumu.

Závěr a náklady řízení

104. Jelikož OOP 2016 bylo nahrazeno OOP 2017, v důsledku čehož zaniklo, soud návrh na zrušení OOP 2016 odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s, jelikož nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.
105. S ohledem na uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že napadené OOP 2017 nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, a proto ho podle § 101d odst. 2 věty první s. ř. s., zrušil, a to k devadesátému dni od nabytí právní moci tohoto rozsudku. Soud stanovil takto dlouho lhůtu z důvodu, že OOP 2017 bylo zrušeno v důsledku porušení procesního postupu při jeho vydávání, tedy soud dává odpůrci možnost, aby přijal při řádném dodržení procesního postupu nové OOP, a to aniž by musel provádět změny v dopravním značení a tyto zas opětovně odstraňovat. Dalším důvodem je skutečnost, že OOP 2017 upravuje velké množství dopravních značek, tedy v případě, že odpůrce nepřijme nové OOP stanovující obdobné dopravní značení, bude nucen přistoupit k odstranění

dopravního značení, resp. k navrácení dopravního značení do podoby před přijetím OOP 2017 resp. OOP 2016, což bude časově náročné a soud považuje za vhodné vyhnout se situaci, kdy reálná instalace dopravního značení neodpovídá zákonnému podkladu pro jeho umístění.

106. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatelé měli ve věci úspěch, proto jim soud přiznal náhradu nákladů řízení, kterou představují zaplacené soudní poplatky ve výši 30.000 Kč, náklady navrhovatele a) a náklady navrhovatele b) na zastoupení advokátem, každému za tři úkony právní služby, tj. celkem šest úkonů [2 x příprava a převzetí zastoupení, 2 x podání návrhu na zrušení napadených OOP a 2 x podání kasační stížnosti podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., (dále jen „advokátní tarif“)] po 2.480 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu (pozn. soudu: všechna podání byla učiněna jako společná, zástupci navrhovatelů, tedy vznikly náklady pouze za tři úkony) celkem tedy 45,720 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. září 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.